

STEKLA

Celje - skladišče

D-Per

545/1973

1119871519,OKT

COBISS

GLASILO KOLEKTIVA STEKLARNE »BORIS KIDRIČ«
LETO 1 ROGAŠKA SLATINA OKTOBER 1973

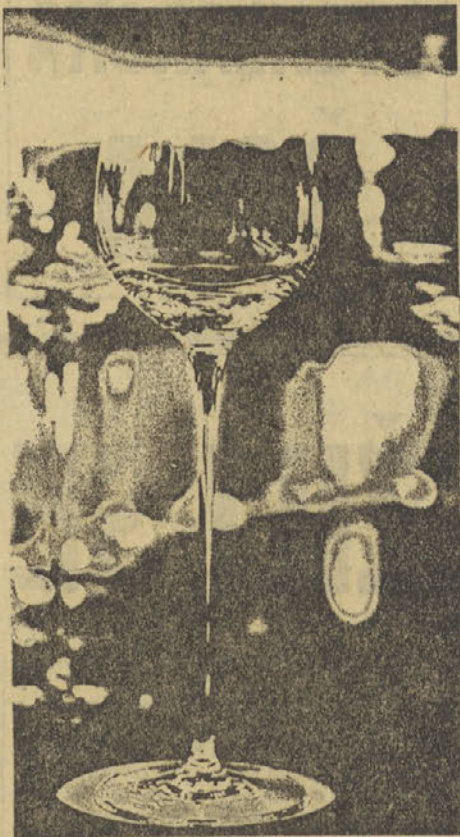
USPEHI DEVETMESEČNEGA POSLOVANJA

Letnih dopustov je v glavnem konec in prebrodili smo krizo, ki je to leto zajela celotno gospodarstvo Slovenije. Zato so uspehi poslovanja v obdobju januar—september izredno pomembni, ker bi obdobje oktober—december moralo biti boljše; delali bomo s popolno zasedbo, poletna vročina je mimo in vremenske prilike kažejo, da bo el. energija dovolj. V obratu Rogaška Slatina se je proizvodnja povečala za 26,7 odstotka; kot vidimo, je povečanje nekoliko manjše kot v prvem polletju, ko je znašalo 34,1 odstotka. Vzrok za ta padec je razumljiv, kajti v mesecih julij—september je čas letnih dopustov in to se je v proizvodnji poznalo. Bruto osebni dohodki so narasli za 21,7 odstotka, sredstva za sklade pa za 15,9 odstotka. Vsi podatki so izračunani v primerjavi z lanskim letom.

Večjih zastojev v proizvodnji nismo imeli, razen v mesecu septembru, ko je bila omejitev električne energije, vendar smo z reorganizacijo proizvodnje preprečili večjo škodo.

V začetku leta je zastajala prodaja na domačem trgu, sredi leta je bilo malo boljše in konec leta je še nekoliko boljše, predvsem se zelo dobro prodaja brušeno svinčeno steklo.

V izvozu dosegamo lepe uspehe in je ob koncu septembra za 63 od-

stotkov večji kot lani, do konca leta imamo zadosti pogodb, vendar predvsem za zahtevnejše izdelke, kar pa povzroča težave v proizvodnji.

V obratu Slovenska Bistrica se je povečala proizvodnja enako kot ob polletju, to je za 22 odstotkov. To pomeni, da zaradi dopustov in vročine v mesecih julij—september ni trpela proizvodnja, čeprav je redukcija toka v septembru povzročila večje težave kot v obratu v Rog. Slatini. V Rog. Slatini je bila redukcija 30 do 50-odstotna, vendar smo imeli nereducirani del ves dan na voljo v obratu v Slov. Bistrici pa so za reducirani del električni tok odvzeli in tako povzročili tiste dni slabo topljenje, posledica pa je bila slabo steklo. Vendar so s prizadevanjem tudi te težave premagali in še nekoliko povečali izvoz. V prvem polletju so dosegli 37-odstotno povečanje, ob koncu septembra pa 40-odstotno. Osebni dohodki so poskočili v primerjavi z lanskim letom za 19 odstotkov, skladi pa za 36 odstotkov.

Družbeni sporazum o delitvi osebnih dohodkov je, kot vemo, skupen za oba obrata. V prvem polletju smo ga prekoračili za 5,3 odstotka, in to je zneslo 1.215.355 din, računali pa smo, da bo že konec septembra ta presežek manjši. Delno

Glasilo »Steklar« ureja uredniški odbor, glavni in odgovorni urednik Jovo Tišma ● Uredništvo: Steklarna »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina ● Naslov: Glasilo kolektiva steklarne »Boris Kidrič«, Rogaška Slatina ● Telefon 063-81-020 ● Telex 33560 YU ● Naklada 1500 izvodov ● Tiska: ČGP »Delo«, Ljubljana

nam je to tudi uspelo, ker smo presegli sporazum za 1.010.000, to je za 3 odstotke. Do konca septembra so v obeh obratih izplačali skupaj 35.184.099 osebnih dohodkov (v Rog. Slatini 29.230.250 in v Slov. Bistrici 5.953.849 din). Družbene datuje za prekoračitev pa se izračunajo na naslednji način: vsak odstotek prekoračitve se petkratno poveča; naša prekoračitev je 3-odstotna, petkratno povečanje da 15 odstotkov, 15 odstotkov od prekoračene vsote (1.010.000 din) pa znese 150.000 din. Za toliko je bila večja družbena

dajatev. Povprečni osebni dohodek znaša 2.173.000 din.

Delavska restavracija je prav tako povečala svojo realizacijo za 31,50 odstotka, vendar je zaradi nenehnih dražitev živil dotacija čedalje večja. Po sklepu delavskega sveta steklarne, da v restavraciji ne bomo povečavali cen, ker je namenjena skoraj celemu kolektivu, saj se pripravi dnevno do 600 malic, okoli 125 kosil in prav toliko večerij, torej 800 do 900 dnevnih obrokov, je dotacija opravičljiva.

Lani je znašala dotacija 48.731 din,

letos 161.940 din, povprečno 18.000 din na mesec.

V poslovni enoti za gospodarjenje s stanovanjskimi hišami ni v primerjavi z lanskim letom nobenih sprememb, kajti 15-odstotna podražitev stanarin je bila izvedena v septembru.

V trgovini »Naše steklo« v Beogradu je položaj že vse leto enak, promet se je zmanjšal za 13 odstotkov in na žalost ne predvidevamo večjega zboljšanja do konca leta.

ING. VOJO DJINOVSKI

Na vprašanje uredništva »Steklarja« o Steklarski šoli kot morebitni bodoči TOZD v sklopu OZD »Boris Kidrič« Rogaška Slatina tokrat odgovarja direktor steklarne ing. Vojo Djinovski.

»V celotnem gospodarstvu Jugoslavije se izvajajo korenite spremembe. Prizadevamo si, da bi čim boljše gospodarili, iščemo nove poti v izpopolnjevanju ekonomskega sistema in v ta dogajanja spadajo tudi integracijski procesi, s katerimi združujemo delo. Integracijski procesi pa potekajo počasi, veliko je omahovanja, in eden izmed vzrokov za to je po mojem mnenju tudi pomanjkljivo informiranje članov kolektiva.

V uvodu članka »Steklarska šola TOZD« je rečeno, da posamezniki krojijo to »novico« po svoje; to popolnoma verjamem in to tudi potrjuje moja izjava o pomanjkljivem informiranju. Če bi se oba kolektiva odločila za združitev TOZD Steklarska šola z OZD Steklar »Boris Kidrič«, bi združili delo,

ŠE ENKRAT STEKLARSKA ŠOLA

in to združili enako delo v istem kraju. Ob tem naj vas spomnim na besede predsednika IS tov. ing. Marinka, ko je predložil mariborskemu gospodarstvu, naj se vključuje v združeno delo Jugoslavije. Torej, mi bi bili na prvi stopnici združevanja dela. Ne bi se spuščali v podrobne analize, kdo bi ob, tej združitvi več pridobil. To naj opravi skupna komisija. Povedal pa bi tole: Steklar »Boris Kidrič« se v letu 1973/74 izredno povečuje, finančna sredstva — lastna in kreditna — so zagotovljena. Odgovorni v Industrijski šoli so popolnoma pravilno ugotovili, da stagnacija v razvoju vodi v brezperspektivno stanje. Iz tega sledi normalno spoznanje, da je treba čimprej spodbuditi razvoj, a da bi se razvijali dve steklarni v enem kraju, to prav zagotovo ne bi bila dobra rešitev, temveč se mora industrijska šola razvijati skupaj s steklaro »Boris Kidrič«.

Uredništvo se tovarišu direktorju zahvaljuje za kratek in jedrnat odgovor!

ODDOLŽILI SE BOMO

Obrat v Kozjem je programsko zastavljen tako, da bi bila v treh letih zasedena vsa delovna mesta in s tem doseženo rentabilno poslovanje. Kot kaže zanimanje, ki so ga pokazali mladi Kozjani, bodo vsa delovna mesta zasedena že prej. Steklarsko šolo jih je končalo 10, v tretjem letniku jih je 5, v drugem 10 in v prvem letniku 10. Program predvideva, da bi bilo pol zaposlenih kvalificiranih, to se pravi izšolanih, polovica pa priučeni brusičev.

Sedaj, ko je tovarna že pod streho in se bliža 29. november — dan otvoritve brusilnice, pa je kadrov-

ska služba dobila kar 55 prijav za priučitev.

Dejstvo je, da bomo začeli z več delavci, kot smo načrtovali, in da je brusilnica zajeta v I. fazo rekonstrukcije steklarne, to pa pomeni, da bo treba prvo anuiteto vrniti oktobra 1975, ko bo brusilnica sposobna svoje obveznosti izpolnjevati sama.

Upamo, da bo naložba v Kozjem, poleg socialnega momenta, ekonomsko povsem upravičena in donosna.

Pred odhodom v Kozje smo stitrim kvalificiranim brusilcem postavili tole vprašanje:

KAJ PO VAŠEM MNENJU POMENI OBRAT STEKLARNE V KOZJEM ZA VAŠ KRAJ IN ZA VAS SAME?

SILVA GUČEK: »Obrat steklarne v Kozjem je za naš kraj izredno velikega pomena, kajti veliko je mladih ljudi, ki se vozijo za služkom v oddaljene kraje. Prav to pa je vzrok, da mladi vse preveč pozabljajo na domači kraj in s tem slabo vplivajo na razvoj kozjanskega območja. Tako ostane marsikatera domačija prazna in porasla z grmičevjem.

Tudi jaz sem doma s Kozjanske-

ga; letos sem končala steklarsko šolo, kjer sem se izučila za steklo-brusilko. Srečna sem, ko pomislim, da se bom po treh letih šolanja vrnila v domači kraj in se tam tudi zaposlila. Prepričana sem, da so tega mnenja tudi moji vrstniki, ki so prav tako doma iz kozjanske okolice. Vsi se bomo trudili, da bomo s svojim delom pripomogli, kolikor bo v naših močeh, k nadaljnjemu razvoju domačega kraja. S prihodnostjo in požrtvovalnostjo se bomo mladi Kozjani vsaj delno oddolžili vsem, ki so si prizadevali za lepšo prihodnost Kozjanskega.»

MINKA GERSAK: »Izgradnja brusilnice v Kozjem pomeni velik napredek za sam kraj, prav tako pa

tudi za steklarno v Rogaški Slatini, saj se bo povečala proizvodnja steklarskih izdelkov. Meni osebno je izgradnja obrata prinesla tudi skrb. Ne vem namreč, kje bom stanovala in kje se bom hranila, ker sem doma daleč od Kozjega.

Zanima me, kakšno zabavo bomo imeli mladi v Kozjem. Sam kraj je pust, čeprav je lep. Prav tako me zanima, zakaj je vsa izgradnja usmerjena v Kozje. Zakaj ne bi gradili tudi v drugih krajih, kot so Bistrica ob Sotli, Podsreda ali Buče? Če želimo razviti Kozjansko, moramo graditi tudi v drugih krajih tega območja in ne samo v Kozjem. Na postavljena vprašanja bi prosila odgovor v eni prihodnjih števil.

In na koncu naj povem svojo željo, da obrat v Kozjem ne bi začel obratovati letos, temveč v prihodnjem letu.»

TONI SIMUNIČ: »Obrat steklarne »Boris Kidrič« v Kozjem, je za nas Kozjane velikega pomena. Saj bo s

tem omogočeno mladini, da se bo lahko zaposlila v domačem kraju in ji ne bo več treba odhajati v mesta. Marsikdo bi rad ostal doma, vendar se od same zemlje ne dá živeti. Ko bo zgrajen obrat, se bomo lahko zaposlili mi, ki smo končali steklarsko šolo, pa tudi drugi ljudje, saj se bodo lahko priučili.

Z izgradnjo tega obrata se je meni izpolnila davna želja, da bi po šolanju ostal v domačem kraju. Tako bom lahko s svojim delom koristil sebi in družbi ter pripomogel k hitrejšemu napredku nerazvitega Kozjanskega.»

MARIJA TOPLISEK: »Nov obrat steklarne v Kozjem bo imel za naš kraj izredno velik pomen. V njem

se bodo lahko zaposlili domačini, predvsem tisti, katerim daje skopa kozjanska zemlja zelo tanek kos kruha. Z zaposlitvijo se bo torej povečal standard ljudi, ki je bil do sedaj zelo nizek. Posebno velik pomen pa bo imel ta obrat za mladino, saj se bo večji del mladih ljudi lahko zaposlil v domačem kraju. Mladi bodo torej ostajali doma in ne bodo več ostajali le ostareli ljudje, ki bi s strahom pričakovali jutrišnji dan, ampak bo med njimi vse več mladih, ki bodo poskrbeli za lepšo prihodnost Kozjanskega.

Ta obrat pa bo imel seveda največji pomen za nas, mlade Kozjane, ki smo končali šolanje v steklarski šoli. Vsi se bomo lahko zaposlili v domačem kraju, in upamo, da bomo s pridnim delom in z znanjem, ki smo si ga pridobili v šoli in v steklarni, kjer smo začasno zaposleni, pripomogli k rentabilnemu obratovanju obrata. Zavedamo pa

se, da nas čaka tudi veliko težav, ki pa jih bomo lahko premostili le s svojim delom. Zelimo si torej, da bi s svojim delom in znanjem čimbolj pripomogli k razvoju zaostalega, a vendar lepega Kozjanskega.»

MILENA VREČKO

KONČUJEMO, ZAČENJAMO, NAČRTUJEMO

Končno je steklo na vseh treh objektih v Kozjem, Bistrici in Rogaški Slatini.

Priprave za modernizacijo in rekonstrukcijo celotnega podjetja, ki so se začele že pred letom 1970, so za del objektov končane, za nekatere pa še ne.

Takoj je treba povedati, da v grobem ločimo tri faze vlaganja:

I. faza se konča z investicijskim programom, ki nam pokaže rentabilnost in upravičenost zamisli o določenih naložbi. Reči je treba, da je izdelava investicijskega programa časovno zelo zahtevna. Leto dni je zelo soliden rok. Tudi cena tega dela ni visoka. Glede na predračunsko vrednost se stroški gibljejo od 1 do 2 odstotkov.

II. faza se konča z gradbenim dovoljenjem. Za to dovoljenje pa moramo rešiti tale vprašanja:

- zagotoviti potrebna sredstva
- izdelati izvedbeno dokumentacijo (glavne projekte)

- pridobiti vsa potrebna soglasja

Značilni za to fazo so precej visoki stroški, tudi potreben čas hitro preseže leto dni. Tukaj se namreč srečamo s celo vrsto tveganj. Odločiti je treba o porabi sredstev, še preden smo povsem prepričani, da bo naložba res uspela. Logično je, da je odločanje težje in odgovornejše, če so storitve, ki jih v tej fazi nujno potrebujemo, dražje.

III. faza se konča s proizvodnim obratovanjem. V tej fazi torej zgradimo objekt. V razvitem svetu že dolgo velja načelo, da mora biti naložba tako pripravljena, da je čas izvedbe čim krajši. Razlog je zelo preprost. Sredstva, izdana za mrtve zidove in stroje, ki ne proizvajajo, pomenijo izgubo. Mi se skušamo temu načelu čimbolj prilagoditi. Jasno nam je namreč, da je pri 1 milijardi dinarjev 110 milijonov obresti na leto.

Zaradi tega smo naše naložbe razdelili na več objektov, ki so v tehnološko ekonomskem pomenu celota in vsakega posebej moramo v čim krajšem času in učinkovito narediti.

Sedaj pa si pogledjmo, kako je s posameznimi objekti.

KOZJE: Izgradnja brusilnice kristalnega stekla v Kozjem se bliža h koncu. Pogodbeni rok je dan republike 29. november. Vendar je ta datum nekoliko majav, predvsem zaradi tega, ker je bil določen rok strašno kratek in ker so se formalnosti glede finančnih sredstev zaradi posebnega sistema, ki velja za nerazvite, malce zavlekle. Kljub temu lahko rečemo, da dela v Kozjem v redu potekajo in tudi s finančne strani ni nobenih težav. Izvajalec je SGP iz Rogaške Slatine.

SLOVENSKA BISTRICA: Dobljeno je gradbeno dovoljenje, opravljena so obširna pripravljajna dela, na licitaciji pa je uspelo podjetje GIP »Gradisa« — TOZD Maribor, s katerim je že podpisana pogodba. Končni rok izgradnje je 1. avgust 1974. Jekleno konstrukcijo bo delalo podjetje »Kovinarska« iz Krškega in bo po pogodbi končalo dela 20. decembra letos. Po tej strani torej vse v redu.

Povedati pa je treba, da je objekt v Slov. Bistrici finančno izredno zahteven. Opravka imamo s precejšnjimi podražitvami in z dodatnimi deli. Do podražitve je prišlo zaradi razlik v cenah investicijskega programa, ki je bil osnovan za najem posojila (narejen je bil leta 1972), in dejanskimi cenami, doseženimi z izvajalci. Nepredvideni stroški pa so nastali zaradi komunalne ureditve nekaterih začasnih rešitev ter precej večjih stroškov pri prestavitvi elektrike, ceste in poštne linije.

Jasno je, da nosilca investicij steklarne »Boris Kidrič« in finančno službo čaka težavno delo.

ROGAŠKA SLATINA: V Rogaški bomo po fazah delali naslednje objekte:

1. Avtomatska dekorirnica, kotlovnica in čistilna naprava za fekalne vode s kanalizacijo. Dekorirnica že obratuje, kotlovnica mora biti gotova v mesecu oktobru, čistilno napravo pa je prevzelo SGP Rogaška Slatina po neposredni pogodbi s končnim rokom 31. 1. 1974.

2. Kislinska polirnica s spojnim objektom. Pred dnevi so bili zgotovljeni načrti za gradbena dela, 25. oktobra dobimo ponudbo za izvedbo. Sredstva so zagotovljena. Nima mo še soglasij in gradbenega dovoljenja. Začetek je predviden po 1. novembru.

3. Skladišča: gradbeni del je vključen v tako imenovani spojni objekt pri izgradnji kislinske polirnice. Montaža skladiščne opreme in odločitev o njej pa nas še čaka.

4. Brusilnica: brusilnica s 70 vreteni bo gradbeno končana skupaj s kislinsko polirnico, pri montaži strojev pa nas čaka isto kot pri skladišču.

5. Avtomatska zmesarna: napravljen je investicijski program. Prav tako so zagotovljena tudi sredstva v okviru bančne tranše v letu 1974.

OD TEMELJNEGA KAMNA DO STREHE KRATEK ČAS: brusilnico v Kozjem bomo kmalu izročili njenemu namenu

Izvedbena dokumentacija se šele pripravlja. Začetek graditve je predviden za pomlad 1974.

Naj sklenemo: Navzlic nekaterim začetnim težavam so dela stekla na vsej erti. I. faza rekonstrukcije in modernizacije steklarne »Boris Kidrič« je skupaj s poskusnim obratovanjem predvidena za marec 1975.

Prepričani smo, da bo vse to opravljeno. Ta optimizem sloni na zagotovljenih sredstvih in na določeni rezervi v terminskem načrtu. Večje kasnitve lahko nastanejo le, če bi hudo kasnila izdelava tenderjev in izvedbene dokumentacije za zmesarno.

N. KRUMPAK

NAJBOLJŠA STEKLARNA IN IMPOL

Na pisk sirene kmalu na mestu. Zaradi dotrajanosti nekaterih objektov velike nevarnosti za požar. Najboljši na meddruštvenem tekmovanju. Razstavili priznanja in diplome.

Prostovoljno gasilsko društvo Steklarne v Slovenski Bistrici prizadevno dela vse leto. Je v stalni pripravljenosti in veliko pozornost posveča izpopolnjevanju vseh svojih članov. Te prizadevnosti gasilcev pa ne spremlja podpora drugih članov kolektiva, vsaj ne tolikšna, kot bi bilo pričakovati. Nedvomno bi moral biti ta stik tesnejši.

V tednu varnosti je industrijsko prostovoljno gasilsko društvo izvedlo demonstracije gašenja požara z gasilnimi pripravami. Namenjene so bile vsem članom kolektiva, posebno pa tistim, ki so na novo zaposleni. Tako bodo vsi v primeru požara sposobni uporabljati gasilske

naprave. Ob koncu tedna je gasilska enota skupaj z IMPOLOM pripravila še gasilsko vajo v objektih steklarne. Tudi ta vaja je dokazala, da sta steklarska in IMPOLOVA enota najboljši v občini Slovenska Bistrica. Od piska sirene do prihoda na »kraj požara« je preteklo zelo malo časa. Hvalo, da sta ti dve gasilski enoti res najboljši, so izrazili najvidnejši predstavniki gasilcev v Bistrici, ki so se poleg drugih opazovalcev udeležili ogleda vaj.

Gasilska enota šteje 30 članov. Vsekakor ugodna ugotovitev, če primerjamo število gasilcev s številom zaposlenih. Majhna, toda enotna in delavna. O tem pričajo številna priznanja, ki so si jih gasilci prislužili v večletnem neutrudnem delu. S takšnimi uspehi se lahko ponaša le malo gasilskih društev v bistriški občini.

Obiskali smo razstavo priznanj, diplom in drugih odličij, ki so jih razkazali naši gasilci. Le-te so osvojili na raznih tekmovanjih v občini in zunaj nje. Med najpomembnejše uspehe, ki so jih zadnje čase dosegli naši gasilci, nedvomno sodi osvojitve prvega mesta na meddruštvenem tekmovanju iz občin Šmarje pri Jelšah, Konjice in Slovenska Bistrica. Med 13 gasilskimi enotami so naši pokazali najboljšo pripravljenost in zaslužno osvojili prvo mesto.

VIKTOR HORVAT

PODELILI ZNAČKE

Krajevna organizacija Rdečega križa Rogaška Slatina je 29. septembra povabila vse krvodajalce Steklarne na slovesno sejo, ki je bila v prostorih zgornje jedilnice.

Navzoče je pozdravil predsednik krajevne organizacije RK tovariš Janko Legat. V pozdravnem govoru je izrazil hvaležnost vsem tistim, ki so darovali kri. Posebne zahvale so bili deležni tisti, ki so se večkrat odzvali tej plemeniti akciji.

Ob tej priložnosti je podelil značke za 20-, 15-, 10- in 5-kratno darovanje krvi. Pozval je navzoče, naj si prizadevajo, da bi število prostovoljnih darovalcev krvi še povečali.

Posamezni krvodajalci so rekli, da bodo prihodnje leto dvakrat darovali kri in da bodo pridobili še druge v članstvo te človekoljubne organizacije. S tem bodo pripomogli k povečanju zaloge najbolj dragocene tekočine — človeške krvi.

I. Š.

SKLENILI SO

Na 11. redni seji izvršilnega odbora so bili med drugimi sprejeti tudi tile sklepi (službena potovanja v tujino):

1. Tov. Jože Jankovič, tehnični vodja podjetja, bo moral za 3 dni odpotovati v Švico k firmi Langentahl. Omenjena firma je reklamirala naročene in dobavljene izdelke. Ker se omenjena reklamacija ne da urediti po telefonu, mora tov. Jankovič na pot. Skušal bo na najboljši način urediti zadevo oz. pregledati reklamirane izdelke, da bi bilo obojestransko zadovoljivo.

2. Poleg tega se odobri službeno potovanje v Italijo k firmi Arnolfo

di Cambio za 10 do 12 dni naslednjim članom kolektiva: Jocu Novaku, Francu Kidriču, Franju Podhraškemu, Marjanu Drogeniku.

To potovanje bi imelo naslednji namen: Ker za omenjeno firmo delamo več izdelkov, je lastnik povabil naše ljudi, da si ogledajo njihovo proizvodnjo, kar bi pripomoglo k tesnejšemu sodelovanju med podjetjema, posebno zaradi uvajanja nove tehnologije dela.

Glede na to, da imenovani steklarji delajo izdelke za to firmo, izvršilni odbor meni, da je prav, če gredo na to službeno potovanje prav ti steklarji.

Stroške potovanja krije podjetje z lastnimi devizami, poleg tega dobi vsak 4 dnevnic. Vse druge stroške bo plačala firma gostiteljica, t. j. F. ARNOLFO DI CAMBIO.

3. Ker se moramo že pripravljati oz. zbirati naročila za prihodnje leto, je izvršilni odbor menil, da bi bilo prav tako potrebno, da tovariš direktor in še dva sodelavca potujejo v Nemčijo k firmi Nachtmann zaradi naročil.

Upamo, da bodo ta službena potovanja koristna za podjetje.

M. ŠPREJC

PROTI RAZLIKAM MED MALČKI

Dva meseca nas ločita še od vselega dogodka za naše malčke. Pomembna osebnost, dedek Mráz, bo spet naš ljubi gost. Svoj čas smo ga pričakovali bolj slovesno, se temeljiteje pripravljali. Program je bil bolj pisan, spremstvo dedka Mráza pa številnejše. Doživetje je bilo zato globlje in popolnejše. Nekaj let nazaj pa se je prihod dedka Mráza močno spremenil. Žal na slabše. Nič več ni tolikšnega zanimanja za organizacijo te najljubše otroške slovesnosti. To bi bilo kaj težko utemeljiti. Med malčki ni danes nič manj pričakovanja, kot je bilo pred desetimi ali dvajsetimi leti. Najmlajši upravičeno pričakujejo od nas, da jim bomo pripravili prijetno novoletno praznovanje, a smo večkrat neodpustno odpovedali. Ne le v Steklarni. Težko bi našli delovno organizacijo v Rogaški Slatini, ki bi se lahko pohvalila z dobro organizacijo prihoda in bivanja dedka Mráza med malčki. Novoletno veselje naših otrok smo skorajda povsem zanemarili. Nekaj besed, ki jih spregovori težko pričakovana oseba, in razdelitev daril je vsekakor manj, kot otroci pričakujejo.

Tisto najpomembnejše pri tej zadevi smo pustili ob strani: primeren program namreč. Nedvomno imamo v Rogaški Slatini možnosti za kaj podobnega. Le volje manjka in medsebojnega razumevanja. Z večjim prizadevanjem bi lahko pripravili prireditev, ki bi pustila obiskovalcem neizbrisane vtise.

Nedvomno smo tudi pri obdaritvi otrok kar precej krivični. Nekateri prejmejo novoletna darila kar na štirih straneh. Na drugi strani pa so takšni, ki niso deležni niti enega darila. Tako delamo socialne razlike prav tam, kjer jih v nobenem primeru ne bi smeli.

Mirne vesti lahko trdim, da noben malček ni zaslužen, če sta njegova starša zaposlena v »premožni« delovni organizaciji, in noben ni kriv, če sta zaposlena v delovni organizaciji, ki ne premore še tako skromne obdaritve.

Takega stanja ne bi bilo, če krajevni dejavniki ne bi stali ob strani. Predvsem socialistična zveza. Nikjer ni čutiti skupne prizadevnosti, da bi v kraju poenotili novoletno obdaritev otrok ne glede na to, kje so zaposleni njihovi starši.

Društvo prijateljev mladine si je vsako leto prizadevalo, da bi zbralo nekaj denarja. Brez krivice letih je bil uspeh zelo pogosto zelo skromen.

Do novega leta je malo in vendar dovolj časa. Odvisno pač od tega, kako hitro se lahko dogovorijo. Pri tem mislim predvsem na vodstva osnovnih sindikalnih organizacij, Socialistične zveze in krajevne skupnosti. Če že ne moremo pripraviti programa v domačem kraju, bi kazalo prositi gledališče iz Celja, ki bi najbrž rade volje poslalo na gostovanje za to usposobljeno skupino.

Tako bi vsem malčkom omogočili enkratno doživetje in jih vse enako obdarili.

Naši najmlajši bi nam bili zelo hvaležni. Mar ne?

J. T.

ZA DOBRO VOLJO

V GLEDALIŠČU

Francj in Janez sedita v gledališču. Janez: »Zakaj sploh ploskaš glavnemu igralcu, ko si mu malo prej metal paradižnik v glavo?«

Francj: »Da bi prišel nazaj na oder!«

Janez: »Zakaj pa?«

Francj: »Ostalo mi je še nekaj paradižnikov!«

x x x

Tine: »Moja, ali ločiš sedanji, pretekli in prihodnji čas?«

Moja: »Kako ne, saj sem med boljšimi v razredu!«

Tine: »No, pa mi povej, v kakšnem času je tale stavek: Danes je imel upravni odbor osemurno sejo!«

Moja: »Pretekli!«

Tine: »V nobenem primeru, to je vendar IZGUBLJENI CAS!«

ARGUSOV SPREHOD

Številnih protestov okoličanov tovarne kajpada ne upoštevamo. Še sami se ne zavedamo tega, da smo istočasno tudi prebivalci Rogaške Slatine. Pomembno je le to, da z drugačnimi očmi gledamo na stvari takrat, kadar smo v službi, in drugače takrat, kadar smo zunaj tovarne. Včasih se mi zazdi, da smo pripravljani na vojno, kajti z dimno zaveso, ki jo povzroča kurjenje tera, to potrjujemo. Če že ne smemo drugače, si to dovolimo ponoči. Ko nobeden ne vidi. Noč nas skriva pred pogledi drugih, vojna našemu zdravju pa je kljub temu napovedana. Upam, da bomo enkrat za vselej spoznali, da takšno ravnanje ni hvale vredno, in da bomo kaj kmalu našli rešitev, ki nam bo v prid tudi takrat, ko smo zunaj tovarne.

Izobraževanje samoupravljalcev postaja čedalje pomembnejše. Kar razumljivo, boste rekli. Kako naj bi drugače uspešno upravljali? Najbrž

se bo našemu poštenemu nabiralniku uspelo povzpeti zelo visoko, kar zadeva izobraževanje. Kako? boste vprašali. Povsem preprosto, bom odgovoril. Mar ne vidite, koliko je časopisov, ki so namenjeni nekaterim bralcem? V nabiralniku ostanejo tako dolgo, dokler se jih ne usmili vratar. Boječ se, da se nabiralnik ne bi preveč izobraževal, vratar prižge kup papirja in pomaga rešiti iz zadrege tiste, ki bi naj časopis vsaj odnesli domov. Tako se ne bodo morali truditi, da bi zanje, ki bi ga iz časopisa pridobili, ponesli s seboj. Utegnilo bi biti preveliko breme. Posebno za nekatero.

Pravšnji čas so doživeli pozabljivci. Deževno vreme jim je omogočilo nadaljevanje »hobija«. Razmeroma lahko nalogo imajo spričo slabih cest. Kaj hitro najdejo primerno luknjo, kjer je še kaj vode. Koléša svojega avtomobila naravnajo tako, da zanesljivo zadenejo v mla-

ko. Posebno se potrudijo takrat, ko so v bližini pešci. Tako omogočijo brezplačno prhanje pešcev. Ali so pozabili, da so bili nekoč tudi sami pešci? Sicer pa na ta način kažejo svojo vozniško »kulturo«.

Presenečenje sem doživel, ko sem videl, da imajo na zunanem obratu prostor za »odišavljanje«. Nekateri njihovi prebivalci marljivo zalivajo stene zunanega obrata. Doslej še nisem dognal, ali gre za pomanjkanje tozadnih prostorov ali za skrb, da se stene ne bi preveč osušile?

Zelim si, da bi vaša prizadevanja glede krajšanja moje rubrike postala bolj uspešna. Če ne, mi bo zmanjkalo prostora, kajti tega mi določa urednik. Do naslednje številke omogočite mojim očem manj podobnih reči. Vsem (bolj tistim, ki bodo manj prispevali za mojo rubriko) lep pozdrav

ARGUS

TABELARIČNI PREGLED DELAVCEV ZA SEPTEMBER 1973

Prišli:

1. Marija Geršak, KV steklobrusilka;
2. Jožica Grobelšek, KV steklobrusilka;
3. Silva Guček, KV steklobrusilka;

4. Ljudmila Bostner, KV steklobrusilka;

5. Anton Simonič, KV steklobrusilec;
6. Rozalija Kovačič, KV steklobrusilka;

7. Marija Toplišek, KV steklobrusilka.
8. Marjana Lončar, KV steklobrusilka;
9. Stefanija Halužan, KV steklobrusilka;
10. Marta Volavšek, KV steklobrusilka;
11. Stanislav Vodusek, PKV steklobrusilec;
12. Venčeslav Taciga, KV steklopihalec

Odšli:

1. Peter Jordan, KV steklobrusilec — inv. upokojen;
2. Alojz Kores, NK odnašalec — odpovedal del. razmerje;
3. Ferdinand Svencibir, NK odnašalec. odpovedal del. razmerje;
4. Gordana Pance, SSU knjig. rež. dej. — vpisala v VEKS.

Stanje na dan 31. 8. 1973 1079
— povečanje 13
1092

— zmanjšanje 4
stanje na dan 30. 9. 1973 1088

- Rodili so se:**
1. Marko Cmerešek, roj. 27. 8. 1973, sin Martina;
 2. Anita Podhraški, roj. 21. 6. 1973, hči Milana;
 3. Andrej Čebular, roj. 29. 4. 1973, sin Marice.

Novorojenkom želimo veliko zdravja! Vljudno prosimo člane kolektiva, da srečno dogodke v tekočem mesecu sporočijo. Verjetno se bo nekaterim čudno zdelo, da objavljamo rojstva od aprila mesca, vendar so to podatki, ki jih je kadrovska služba sprejela z veliko zavidom!

Prosimo za sprotna sporočila!

F. KOMERIČKI

PETER JORDAN, STEKLOBRUSILEC

ZMAGOVALEC SD „STANE ROZMAN“ LAŠKO

TUDI DEKLETA SO DOBRE STRELKE

Strelci Steklarne so pripravili tekmovanje v spomin na svojega predanega in vestnega člana, tragično preminulega Sava Martinovića.

Načrtovali so udeležbo večjega števila udeležencev, vendar se vti niso mogli odzvati. Sodelovala so moštva iz Laškega, iz zdravilišča in dve moštvi steklarne. Premočan zmagovalec je bila strelska družina »Stane Rozman« iz Laškega, ki je dosegla 630 krogov. Za celih 39 krogov je pustila za seboj I. moštvo Steklarne, ki je doseglo 591 krogov. Tretje mesto so osvojili strelci II. moštva s 545 krogi, četrto pa zdravilišče s 518 krogi.

Najboljši posameznik na tekmovanju je bil Zdravko Kuzmič iz Laškega s 164 krogi. Pri domačih strelcih pa se je izkazal mladi Janez Poš, ki je premagal starejše kolege strelce. Dosegel je 155 krogov. Na tekmovanju sta sodelovali še dve ženski, ki sta dosegli enako število točk, in sicer: Terezija Boršič in Marta Volavšek, po 89.

D. DŽUROVIČ

DOPIŠUJTE V VAŠE GLASILO!

BO POTOLČEN REKORD?

Rogaška Slatina je bila v treh preteklih letih prizorišče šahovskih bojev za naslov republiškega sindikalnega prvaka. Lani je bilo kar 126 udeležencev iz vseh krajev naše republike. Dvakratni zmagovalec teh turnirjev je bil mednarodni mojster Vojko Musil iz Maribora, član sindikalne podružnice pedagoške akademije iz Maribora. V njegovi odsotnosti — oblekel je vojaško obleko — je bil zmagovalec tretjega turnirja Gorazd Klemenčič, prav tako iz Maribora. Branil je barve delovne skupnosti »Intereurop« iz Maribora. Letošnje tekmovanje, ki bo 24. in 25. novembra, zbuja veliko pozornost vseh šahistov v Sloveniji. Toliko bolj, ker je to najbolj množično tekmovanje.

Na dosedanjih odprtih prvenstvih so sodelovali tudi šahisti iz Rogaške Slatine in Steklarne. Največji

uspeh doslej je dosegel Đurković, ki se je uvrstil na enajsto mesto.

Prav gotovo bi se tega tekmovanja lahko udeležilo več šahistov iz Rogaške Slatine, posebno pa iz Steklarne. Postopek je kaj preprost. Sindikalna organizacija vplača za slehernega udeleženca po 20 din, vsaj doslej je veljalo takšno pravilo — in sodelovanje na najbolj množičnem šahovskem tekmovanju v Sloveniji je zagotovljeno.

Zanima nas predvsem to: ali bo udeležba na četrtem odprtem sindikalnem prvenstvu Slovenije prekosila dosedanje udeležbo in ali bodo vsi šahisti iz Rogaške Slatine, občine Smarje pri Jelšah in Steklarne izkoristili to navdve ugodno priložnost?

Kot običajno lahko pričakujemo začetek tekmovanja 24. novembra ob 15. uri.

NOGOMET

STEKLAR NA DRUGEM MESTU

Nogometaši Steklarja nam iz nedelje v nedeljo pripravljajo različna počutja. V prejšnji številki smo zapisali, da igrajo v zelo spremenljivi formi. Enaka ugotovitev velja tudi za naslednja štiri srečanja, ki so jih odigrali doslej. Ponuja se jim lepa priložnost, da popravijo svojo uvrstitev. Na domačih tleh so odigrali tri prvenstvene tekme in eno v gosteh. Doseženi so bili naslednji rezultati: Steklar-Tehnostroj 4:1, Steklar-Rakičan 1:0, Dravinja-Steklar 4:0 in Steklar-Beltinka 1:0.

Nedvomno so doseženi rezultati odsev dejanskega stanja in vrstah Steklarja. Moštvo ne kaže stalnosti v formi. Posebno šibka je napadalna vrsta, ki tudi iz najugodnejših priložnosti ne zna doseči zadetka. V štirih srečanjih, kolikor smo si jih ogledali v tem času, so se napadalci najmanj 10-krat znašli v položajih, od koder je prava umetnost zgrešiti nasprotnikova vrata.

Zlasti žalostno je bilo opazovati moštvo Steklarja, ko je gostovalo v Konjicah. 60 minut so bili boljši nasprotnik od domačinov. Po (ne-

upravičeno) dosojeni enajstmetrovki v korist Dravinje so igralci Steklarja popolnoma izgubili živce. Vdali so se, kljub temu da je do konca srečanja ostalo še cele pol ure za igro. Obramba je bila podobna švicarskemu siru z neštetimi luknjami. Če bi bilo srečanje trajalo še kakšno minuto, bi bil poraz Steklarja v Konjicah še hujši. Vendar je Steklar z drugimi rezultati po osmih kolih pristal na drugem mestu z desetimi točkami in s povsem enakim številom prejetih in doseženih zadetkov 12:12. Dogodki na drugih igriščih so šli na roko nogometašem Steklarja. Če bi do konca jesenske sezone osvojili vsaj še štiri točke, bi bil to lep uspeh, kajti vodilni ne bi bili daleč.

Resnici na ljubo pa je treba povedati, da sodniki niso niti najmanj naklonjeni igralcem Steklarja. V vseh srečanjih so jih na kak način oškodovali. Vse kaže, da bi bilo potrebno tudi v sodniški organizaciji na nižji ravni narediti več reda.

J. TIŠMA

RAZMIŠLJANJE

SMO PRIPRAVLJENI POMAGATI ČLOVEKU?

Najbrž zastavljeno vprašanje zveni nekoliko pregrebo. V preteklosti smo nanj nešteto krat pritrtilno odgovorili. V primerih, ko je šlo za elementarne nesreče: potrese, poplave, požare in drugo. Ljudje niso odpovedali tudi takrat, ko je bilo treba izpeljati razne akcije, za podporo zdravstvu, šolstvu in otroškemu varstvu. Smo torej pripravljeni vselej, ko se pokaže potreba po pomoči?

Jugoslovanski narodi slovimo po človekoljubnosti. Le-ta se je začela razvijati v času narodnoosvobodilnega boja in se uspešno prenaša na mlajši rod. V nobenem primeru pa se ne zapiramo v okvire naših meja. Pripravljeni smo pomagati ljudem širom po svetu.

VELIKO SREČE, MAKS

V času izida našega glasila se bodo boji za naslov šahovskega prvaka Slovenije v Mariboru še razmahnili. Med številnimi udeleženci tega tekmovanja je tudi šahist iz naših vrst Maks Đurković. Izvršilni odbor našega podjetja je pokazal izjemno razumevanje in odobril Đurkoviću 5 dni izrednega dopusta za nastop na tem prvenstvu. To je vsekakor izraz priznanja za Maksovo večletno prizadevanost v šahovski dejavnosti. Težko je napovedati, kakšno uvrstitev naj pričakujemo od Maksa. Zanesljivo je le eno: Maks bo napel vse sile, da bi dosegel čimboljši uspeh.

Zelimo mu veliko športne sreče!

Ko sem se odločil za takšen naslov, sem mislil predvsem na stalno obliko pomoči človeku. Tistemu, ki je drugače ne more dobiti. Gre za pomoč človeku z našo krvjo. Naraščajoči promet iz dneva v dan zahteva več žrtev na cestah. Prav tako niso redke nesreče pri delu. Človeku vedno grozi veliko nevarnosti. V mnogih primerih mu je človeška kri prvi in edini vir nadaljnega obstoja. Zavest, da se slehernemu izmed nas lahko zgodi kaka nesreča, me je spodbudila k razmišljanju o tem, kako bi se v naši delovni organizaciji lotili širjenja kroga prostovoljnih krvodajalcev. Hvale vredna so dejanja članov našega kolektiva, ki so že večkrat darovali kri. Prav tako zaslužijo pohvalo organizatorji krvodajalskih akcij.

Podatki kažejo, da se je 10 odstotkov članov našega kolektiva odzvalo vabilu, naj darujejo kri. Menim, da je ta odstotek za naše razmere le nekoliko prenizek. Z bolj široko zastavljeno akcijo bi bil ta odstotek znatno višji. Zakaj ne bi dosegli tudi 80 odstotkov?

Vsekakor je treba upoštevati, da že zaradi zdravstvenega stanja vsi ne bodo mogli darovati krvi. Včasih prisluhnem glasnemu razmišljanju posameznikov. Po njihovem je dajanje krvi pomoč bolnišnici.

Očitno gre za nepoučenost. Bolnišnica je le tisti vmesni člen, ki strokovno posreduje med krvodajalcem in tistim, ki je nujno potreben krvi. V nekaterih deželah so ta problem skušali reševati tako, da so darovalcem plačevali. Uspehi niso kdove kako veliki. To je dokaz, da število prostovoljnih darovalcev krvi ni odvisno od tega, kolikšno bo plačilo. Vsem darovalcem krvi je največje plačilo, če njihova kri reši življenje.

Naša samoupravna socialistična družba v prvi vrsti poudarja človeka. Skrb za človeka mu je med drugim tudi zagotovilo, da mu bo v primeru nesreče družba pomagala. Naš kolektiv je del družbe, ki skrbi za človeka. In sleherni od nas. Prav zaradi tega se obračam na osnovno organizacijo sindikata pri nas s predlogom: s pomočjo mladinske organizacije in samoupravnih organov skušajmo izpeljati

široko prostovoljno krvodajalsko akcijo. Takšno, ki bi zajela čimveč članov kolektiva. Enkrat na leto. Določimo dan v letu, ko se bomo odzvali klicu številnih, ki so pre potrebni krvi. Dan, ki ga bomo do ločili, imenujmo »dan humanosti«.

S tako akcijo bomo gotovo med prvimi, ki bodo tako organizirano pripomogli k širjenju krvodajalstva. Prepričan sem, da bomo imeli kaj kmalu veliko posnemovalcev. Zaloge krvi bi se tako hitro povečale.

Količina darovane krvi, ki jo predpišejo zdravniki, za posameznika ne pomeni nobene izgube, kajti v nekaj urah jo organizem nado mest.

Upam, da bo moj predlog padel na plodna tla in da bo akcija popolnoma uspela. Nikoli ne vemo kdaj bomo sami potrebovali prav takšno pomoč.

Velikokrat smo se že izkazali. Tudi tokrat ne odpovejmo!

JOŽE KOVAČIČ

SPOSOJENE MISLI

— Pik komarja manj peče, če se t posreči, da komarja zgneteš.

Ojetti
— Kdor začne ljubiti manj, ne ljub več.

Roux
— Zmernost in delo sta prava človekova zdravnik: delo spodbuja tek zmernost pa preprečuje, da bi ga storabili.

Rousseau
— Dolžnost je tisto, kar zahtevamo od drugih.

Dumas, sr
— Največje težave so tam, kjer jih ne iščemo.

Goethe
— Družba bi bila nekaj prekrasnega če bi se ljudje iskreno zanimali za druge.

Chamfort
— Tisto, kar predvidevamo, se poredkoma zgodi; največkrat se zgodi tisto kar smo najmanj pričakovali.

Disraeli
— Ženske so veliko nevarnejše od razbojnikov. Razbojniki zahtevajo samo denar ali življenje, ženske pa oboje.

Richard Burton